

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dags Anhang

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267382288.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Saa intet, intet tomt, er nogensteds, at finde.
Derfor kand ingen drik af først opstucken tønde,
Før den besvicked oc belufted er, udrinde.
En Puuster icke kand, naar den er Mund forstopped
Af sig udblæse Vind; Viin-ammen digt tilpropped
Ej fryse kand saa læt i kaalde Vintertiide;
Oc gyde-kanden ej paa Sommerdag hin bliide,
Bespruder Hafven, naar tæt Halsen er den lange.
Ja Vandet rende-leet imod Natuurens gange,
Kand icke lide tomt, men før i Luften springer
Af Træ- oc Kaaber-post, ret som det hafde Vinger.
Saa ilde liidt, oc saa forhadet med sin komme
Forvist af alting er, det ledig' oc det tomme.
O *Alexander* stoor, hvi lader du dig lede
Af *Anaxarcho* vild, lad af, lad af at græde.
Sig ej bekymmerlig; Jeg nepp' i mine Dage
Kand vinde Verden een, oc der er meer tilbage!
O *Alexander* stolt, vind Verden først den eene,
Du, før den anden saa, tiid hafver nok at veene.
Saa er kun Verden een, oc Gud som skabte hende,
Den Gud, den samme Gud, skal ocsaa Verden ende.
Skabt Himmel oc skabt Jord vel snart forgaae med alle,
Men Christus skal igien sit Ord ret aldrig kalde.
Du Verden dødlig est, thi dine Lemmer mange,
Steds ryckis hen med Mact, ved Døden de afgange.
Oc al din anfang med, gjør os om enden kyndig,
Oc alting her oc der forandris idel-stundig.
Bliif ved du viise Græk, saa Himlen rund at kalde
Det femte Væsen; oc lad ickun dig befalde,
At Verden ævig er; fordi ej Mennisk-øje,
Hår hendes ophaf seet, seer enden derfor nøje.
Hår nu de *Parcæ* først afskaaren Liifsens tvinde,
Meent du at dødlighed i Maanen er at finde?
Hvad gjør du af dig self? din u-begrundet Lære,
Kand ej forbiud' engang, ild Verden at fortære